

Dhr. A. Visser over Bunyans christenreis (7) wedergeboren en toch nog een pak

DJK: Deze lezing gaat over een gedeelte uit het wereldberoemde boek van John Bunyan, eens christenreize naar de eeuwigheid. Bunyan schildert hier de weg die christen gaat naar het kruis nadat hij door de enge poort des gericht is getrokken. Het gaat hier over het onderscheid tussen de zekerheid des geloofs in het hart van een verlore zondaar en de volle verzekerdheid in zijn verstand. In dit verband leest de heer Visser voor uit 2 Petrus 1 vers 5-12 : En gij, tot hetzelfde ook alle naarstigheid toebrenge, voegt bij uw geloof deugd, en bij de deugd kennis, en bij de kennis matigheid, en bij de matigheid lijdzaamheid, en bij de lijdzaamheid godzaligheid, En bij de godzaligheid broederlijke liefde, en bij de broederlijke liefde, liefde jegens allen. Want zo deze dingen bij u zijn, en in u overvloedig zijn, zij zullen u niet ledig noch onvruchtbaar laten in de kennis van onzen Heere Jezus Christus. Want bij welken deze dingen niet zijn, die is blind, van verre niet ziende, hebbende vergeten de reiniging zijner vorige zonden. Daarom, broeders, bejaarstigt u te meer, om uw roeping en verkiezing vast te maken; want dat doende zult gij nimmermeer struikelen. Want alzo zal u rijkelijk toegevoegd worden de ingang in het eeuwig Koninkrijk van onzen Heere en Zaligmaker, Jezus Christus.

Vers 9 uitgelicht: Want bij welken deze dingen niet zijn, die is blind, van verre niet ziende, hebbende vergeten de reiniging zijner vorige zonden.

Het gaat hier niet over zielen met een stiekeme bekering die misleidt en bedrogen zijn door een onbijbelse standeleer, maar over verlore zielen die hun verlossing niet ten volle verstaan. Ze zijn met Christus in de vrijheid gezet maar durven niet met Hem in deze vrijheid te staan en te wandelen. Geen leed zal de Goddelijke daad van hun veroordeling ten dode en hun verlossing daaruit ten leve ooit uit hun geheugen wissen. Deze zaak gaat nooit buiten het verstand om, en toch stond hun verstand op dat moment vanwege het grote heilswonder even stil. In hun geschonken geloof was geloofskennis, geloofsvertrouwen en toestemming. Maar door geestelijke betovering, door verkeerde bakers en valse onderwijzers, of door pure onkunde, werd hun kennis en vertrouwen verduisterd en innerlijk verdacht gemaakt, en wachten ze op dingen die alreede zijn volbracht en in hun harten is toegepast, en durven ze het er uiteindelijk niet meer voor te houden. Terwijl God deze zielen als Zijn kinderen heeft aangenomen en hun geschonken geloof wel zeker voor waar houdt.

Hierom zeiden de oudvaders zo menigmaal het volgende: weten om te weten is ijdele eer, weten om van anderen gekend te zijn is huichelarij, maar overdenken wat je mag weten door een waar geschonken geloof is een evangelische plicht! De heer Visser merkt hierover kernachtig het volgende op: "...er is een verschil in wat u heeft ontvangen ten aanzien wat u weet wat u in Hem heeft ontvangen en deelachtig bent geworden." De zekerheid des geloofs in het hart van een verlore zondaar kent de blijdschap, en de ingestorte verbrijzelende liefde toen hij in de doorboorde armen van zijn Zaligmaker lag die een hemelse vrede in zijn hart naliet. Een vrede en blijdschap waarvan hij dacht dat ze nooit meer voorbij zou gaan. Maar weet verstandelijk bijvoorbeeld (nog) niet niet dat deze hemelse vrede en uitzinnige blijdschap vruchten waren van de vergeving der zonden. Een verlore zondaar die tot de volle verzekerdheid des verstands is opgewassen, is nader en dieper in zijn verlossing onderwezen. Luister wat de heer A. Visser hierover op grond van Gods Woord heeft te zeggen.

Hier volgt toepasselijke brief over dit onderwerp waar veel christenen mee worstelen:

<http://www.dewoesteweg.nl/wp-content/uploads/2019/07/Onderwijzende-brief-van-ds.-J.H.-Koster-aan-zijn-vriend-Jonker.pdf>